

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/98/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516205634
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2516205634.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v spore žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpeného advokátom: JUDr. Pavel Novák, so sídlom Fazulová 1, Bratislava, proti žalovanému: W. H., nar. XX.X.XXXX, bytom O.-D., D. XX, o zaplatenie 7.540,53 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 15Csp/81/2016-570 zo dňa 17. júna 2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 7.540,53 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.771,65 Eur od 4.8.2016 do zaplatenia, do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, II. výrokom priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 497, § 499, 502 ods. 1, § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, § 517 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, s poukazom aj na procesné ustanovenia § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že Zmluvou o úvere č. 0252369752/2006 zo dňa 28.8.2006 v znení jej dodatkov č. 1 až 7 poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 8.000,- Eur, súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Žalovaný splátky riadne neplnil s tým, že jednotlivé splátky a spôsob ich započítania vyplývajú z listín - výpis č. 252369752 od 25.10.2004 do 31.12.2008, výpis č. 252369752 od 1.1.2009 do 6.8.2011 a prehľad transakcií od 6.8.2011 do 13.8.2015, výpis od 14.8.2015 do 22.8.2016, z ktorých vyplýva aj výška uplatneného nároku. Odstúpením od zmluvy zo dňa 12.8.2015 žalobca vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy 7.256,24 Eur, ktorý žalovaný neuhradil. Pohľadávka žalobcu ku dňu 3.8.2016 predstavovala sumu 7.540,53 Eur (istina 5.733,54 Eur, úroky z omeškania zmluvné 1.484,59 Eur, úroky z omeškania zákonné 284,29 Eur, poplatky 38,11 Eur). Istina predstavuje sumu ku dňu odstúpenia od zmluvy a spôsob jej vyčíslenia vyplýva z príloh 1, 2, 3 (jej výška je zrejmá po každej transakcii). Úrok z omeškania je taktiež vyčíslený ku dňu odstúpenia od zmluvy (príloha č. 5). Poplatky sú špecifikované dátumom zaúčtovania a výšky (podanie na čl. 437).

4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie právne uzavrel, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou, ktorá vykazuje známky absolútneho obchodu a je potrebné ju posúdiť podľa Obchodného zákonníka. Aktívna legitímácia žalobcu na podanie žaloby je daná, nebola žalovaným v predmetnom konaní vyvrátená, keď žalovaný nepreukázal, že pohľadávka žalobcom uplatnená v konaní prešla na spoločnosť Intrum, prípadne tretiu osobu. Žalobu v časti uplatnenej istiny 5.733,54 Eur považoval za dôvodnú a uložil ju žalovanému zaplatiť. Zároveň uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi aj zmluvné úroky 1.484,59 Eur (26,4 % ročne z dlžnej sumy od 27.8.2014 do 12.8.2015), úroky z omeškania 284,29 Eur (5 % ročne od 12.8.2015 do 3.8.2016), poplatky 38,11 Eur), spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.771,65 Eur od 4.8.2016 do zaplatenia. K tvrdeniu žalovaného o zlej finančnej situácii a žiadosťou o splácanie splátok od júna 2018 uviedol, že súd v zásade povolí zaplatenie priznanej sumy v splátkach len v odôvodnených prípadoch, ktoré však v predmetnom prípade neboli žalovaným ani riadne tvrdené a žalovaný okresnému súdu nepredložil, nenavrhol vykonať a ani nežiadal zaobstarať žiadny dôkaz, z ktorého by vyplýval záver o skutočnostiach, ktoré by odôvodňovali také okolnosti, pre ktoré by bolo na mieste povoliť splácanie prisúdeného dlhu v splátkach. Zároveň poukázal na to, že žalobca v priebehu konania aj napriek tomu, že žiadal o splácanie od júna 2018 nezaplatil žalobcovi žiadnu sumu.

5. O nároku žalobcu na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom žalobca bol v konaní voči žalovanému plne úspešný, keďže jeho žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, preto mu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný výlučne I. výroku (aj čo do lehoty na plnenie), pričom navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť. Argumentoval tým, že mu nie je jasné akým spôsobom žaloba dospel k žalovanej sume, ktorá je neprímerane vysoká vzhľadom na poskytnutý úver 8.000,- Eur. Nerozumie o aké sumy sa jedná v odôvodnení rozsudku v bodoch 9 až 14, ktoré nie sú zdôvodnené. Žalovaný sumu nie je schopný zaplatiť naraz, nakoľko od 17.8.2020 je dlhodobo práceneschopný a jeho finančná situácia je mimoriadne zlá.

7. Žalobca odvolanie nepodal, k doručenému odvolaniu žalovaného sa vyjadril a uviedol, že tvrdenia žalovaného nepovažuje za relevantné, odvolanie je všeobecné a nerozporuje žiadnu konkrétnu sumu, resp. spôsob výpočtu, ktoré žalobca zaslal okresnému súdu (napr. podaním zo dňa 5.2.2018).

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej aj CSP), ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

9. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola požiadavka žalobcu na zaplatenie sumy 7.540,53 Eur, úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 5.771,65 Eur od 4.8.2016 do zaplatenia.

10. Rozsudkom č. k. 15Csp/81/2016-487 zo dňa 10.5.2018 (prvý v poradí) prvoinštančný súd žalobu zamietol.

11. Uznesením č. k. 10Co/301/2019-547 zo dňa 30.11.2020 odvolací súd na odvolanie žalobcu rozsudok súdu prvej inštancie (označený v odseku) zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení konštatoval, že súd prvej inštancie nepostupoval podľa § 150 a § 151 CSP, uvedený nedostatok nebolo možné odstrániť v odvolacom konaní. Uložil súdu prvej inštancie povinnosť v

ďalšom konaní postupovať v súlade s prejednávajúcou zásadou civilného sporového konania (i zásadou kontradiktórnosti konania a predvídateľnosti postupu súdu), keď súd je limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, opätovne posúdiť uplatnený nárok.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak I. výrokom žalobe vyhovel (uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.540,53 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.771,65 Eur od 4.8.2016 do zaplatenia, do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku) a II. (závislým) výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

13. Odvolací súd nemal (napriek opačnému názoru odvolateľa) dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku). U dôvodov predostretých súdom prvej inštancie dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 387 ods. 2 CSP), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí urobiť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP) a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvej inštancie dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP in fine) nasledovné:

14. Odvolací súd prioritne zdôrazňuje, že v zmysle § 379, § 380 ods. 1 v spojení s § 365 ods. 3 CSP je viazaný nielen rozsahom, ale aj konkrétnymi dôvodmi odvolania, ktoré odvolávajúca sa strana vymedzí v zákonom stanovenej lehote na podanie tohto opravného prostriedku. Preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie posudzoval takmer výlučne z hľadiska odvolacieho dôvodu označeného odvolateľom.

15. V štandardnom sporovom konaní zodpovednosť za obsahové vymedzenie odvolania v plnej miere zaťažuje odvolateľa (v prejednávanom spore žalovaného). Odvolací súd nemôže v sporovom/kontradiktórnom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmavať rozhodnutie na základe iných, než stranou v odvolaní vznesených konkrétnych námietok.

16. Žalovaný v posudzovanom prípade neuviedol žiadne konkrétne skutkové, či právne dôvody, ktoré by mohli (čo i len teoreticky) spochybniť závery súdu prvej inštancie vo vzťahu k uloženej povinnosti na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom. Vymedzenie odvolacieho dôvodu, podľa ktorého žalovanému nie je jasný spôsob vyčíslenia žalovanej sumy, bez uvedenia konkrétnych námietok vo vzťahu k postupu okresného súdu, ktorý k uvedenému poskytol zdôvodnenie v odseku 19 a 24 (aj odsek 3) odôvodnenia napadnutého rozsudku, je všeobecné a v konečnom dôsledku popierajúce zákonom definovaný charakter sporového konania. Je zjavné, že v odvolaní žalovaného absentuje akákoľvek úvaha/protiargumentácia ohľadne individuálne konštatovaných vecných dôvodov, ktoré súd prvej inštancie viedli k vyhovaniu žalobe. Inými slovami, odvolateľ (žalovaný) úplne rezignoval na relevantnú reakciu na nosné dôvody/závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie. Dôsledky takéhoto postupu idú výlučne na ťarchu odvolateľa a musia nevyhnutne viesť k potvrdeniu napadnutého rozhodnutia (v časti prisúdenej sumy).

17. Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak, ods. 3 lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu, ods. 4 ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

18. Z citovaných ustanovení CSP vyplýva, že ak súd pristupuje k autoritatívnemu rozhodnutiu (rozsudkom) o žalobe na peňažné plnenie (o aký prípad ide aj v prejednávannej veci), zákonnou lehotou plnenia a zároveň pravidlom je lehota troch dní, počítaná od právoplatnosti rozsudku. Štandardne preto súd ukladá splnenie povinnosti v takejto lehote. V určitých odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu paričnú lehotu ako je 3 dni, pričom pri širšom výklade citovaných ustanovení v ich vzájomnom kontexte je nutné dospieť k záveru, že môže umožniť uhradenie dlhu aj v splátkach, ktorých rozsah a podmienky zročnosti musí v rozhodnutí určiť. Pri určení, že peňažné plnenie sa môže

realizovať v splátkach, resp. pri určení dlhšej lehoty na splnenie povinnosti, je nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Súd pritom musí prihliadnúť na osobné a majetkové pomery strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie, dobu, po ktorú by došlo k zaplateniu dlžnej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa, pričom závery súdu o určení dlhšej ako zákonnej paričnej lehoty musia byť vždy náležite odôvodnené.

19. V prejednávanej veci odvolací súd poukazuje na to, už v odseku 22 odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie odôvodnil správny záver k požiadavke žalovaného povoliť zaplatiť dlžnú sumu v splátkach, ktorej nevyhovel. Súd prvej inštancie dôvodne konštatoval, že žalovaný pred súdom prvej inštancie riadne netvrdil, nepredložil, nepreukázal skutočnosti (zlá finančná situácia) odôvodňujúce povoliť zaplatiť prisúdenú sumu v splátkach. Uvedené sa nezmenilo ani v odvolacom konaní, keď žalovaný povolenie splátok odôvodnil (iba) dlhodobou práceneschopnosťou (od 17.8.2020) a mimoriadne zlou finančnou situáciou, predložil potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 17.8.2020 (čl. 578). S ohľadom na uvedené (ani) námietka žalovaného vo vzťahu k určenej lehote na plnenie súdom prvej inštancie (ani s ohľadom na predložené potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti) neobstojí, keď žalovaný dôvodnosť zmeny lehoty splatnosti nijako nepreukázal, a teda súd prvej inštancie určil lehotu na plnenie správne (§ 232 ods. 3 CSP).

20. Ohľadom predloženého potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 17.8.2020 (čl. 578) odvolací súd konštatuje, že s poukazom na § 366 v spojení s § 384 ods. 3 CSP na uvedené neprihliadol, keďže neboli splnené zákonné predpoklady.

21. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného neboli spôsobilé spochybníť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolanie žalovaného z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu nemožno považovať za opodstatnené. V odvolaní neprodukoval žiadne relevantné tvrdenia, s ktorými by sa nevysporiadal už súd prvej inštancie. Všetky relevantné skutkové zistenia, vyplývajúce z obsahu spisu boli riadne uvedené v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý sa s podstatnými otázkami v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite vysporiadal.

22. Pokiaľ ide o námietku žalovaného ohľadom odsekov 9 až 14 odôvodnenia napadnutého rozsudku, uvedená síce nebola spôsobilá spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku (tak ako je už uvedené v odseku 21), avšak je zjavné, že skutočnosti v nich konštatované nemajú súvis s predmetným konaním a iba chybou v písaní sa stali obsahom napadnutého rozsudku. Uvedené odôvodňuje postup podľa § 224 CSP, na ktorý odvolací súd poukazuje a dáva do pozornosti prvoinštančného súdu na zjednanie nápravy.

23. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnutý I. výrok (vrátane lehoty na plnenie) ako aj závislý II. výrok (nenapadnutý osobitnou odvolacou argumentáciou) postupom podľa § 387 potvrdil.

24. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

25. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalobca), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá

vo veci úspech nemala (žalovaný), keď odvolací súd nezistil v predmetnom spore žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočné nepriznanie náhrady trov konania (§ 257 CSP).

29. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

30. Toto rozhodnutie prijal odvolací súd pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).